

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Kapitel 28:1-15, predikan av Micael Nilsson, hållen i Korskyrkan söndagen den 20 april 2014.

Jag har försökt sätta en rubrik över dagens text. Så här lyder den: Den viktigaste sanning som någonsin proklamerats, och all lögn däromkring.

Detta har hänt: Jesu har fångslats, dömts av en feg domare, torterats och korsfäst. Han har hånats på korset, t.o.m. av dem som korsfästes tillsammans med honom. Under tiden har kastat soldaterna lott om hans kläder. Det är en händelse med ett djupt budskap. Paulus skriver i Fil 2 om Jesus att "han avstod från allt.

Matteus beskriver också många andra saker som hände i samband med Jesu död, om ett mörker som sprider sig över jorden i tre timmar, om döda som uppstår, om hur förlåten i templet, d.v.s. det knytnävstjocka förhänget som skilde människan från Guds närvaro i templet rivs sönder, o.s.v. Det är kort sagt en enorm dramatik som omger korset på Golgata.

Och när Jesus väl dött begravs han i en ny grav, tillhörande Josef från Arimatea. Detta är viktigt. I en sådan grav kunde flera vara begravda. Men denna grav hade aldrig tagits i bruk. Bara Jesus hade lagts i den. Det är alltså ingen tvekan om vem som kommer ut ur graven.

Och efter det att Jesus begravts berättade Matteus sist av allt detta, Matt 27:62-66: Nästa dag – det var dagen efter förberedelsedagen – gick översteprästerna och fariseerna tillsammans till Pilatus och sade: "Herre, vi har kommit att tänka på att när den där bedragaren ännu var i livet sade han: 'Efter tre dagar skall jag uppstå.' Ge därför order om att graven bevakas under tre dagar, så att inte hans lärjungar kommer och rövar bort honom och sedan säger till folket att han har uppstått från de döda. Då blir det sista bedrägeriet värre än det första." Pilatus svarade: "Ni får en vaktstyrka. Gå och bevaka graven så gott ni kan." De gav sig i väg och skyddade den genom att försegla stenen och sätta ut vakterna.

Som du hör så vet översteprästerna och fariseerna att Jesus är död. Det har ibland förts fram olika teorier som handlar om att Jesus nog inte dog på korset. Han kanske svimmade och kvicknade till igen har någon föreslagit. Fast det är väl ändå ett rätt märkligt påstående. De romerska soldater som skötte korsfästelsen var experter på avrättningar. De t.o.m. genomborrade Jesu hjärta med en lans för att vara på den säkra sidan. Och det fanns heller inget tvivel om detta hos dessa judiska ledare.

En kristen tidsskrift publicerade en skämtteckning i form av en insändare. Så hör löd dialogen. Kära Eutykus: Vår predikant sa i påskas att Jesus bara svimmade på korset och att lärjungarna vårdade honom till dess han fick hälsan tillbaka. Vad tror du om det? Med vänliga hälsningar. "Förvirrad"

Frågeställaren får följande svar. Kära "Förvirrad": Slå er predikant med en romersk piska, en så kallad niosvansad katt, tillverkad av läderremmar och vassa benbitar med 39 tunga slag, spika honom på ett kors; häng honom i solen i 6 timmar; kör ett spjut genom hans hjärta; balsamera honom och lägg honom i en lufttom grav i 36 timmar och se vad som händer med honom. Med vänliga hälsningar. "Eutykus"

Jo, de romerska soldaterna kunde sin sak när det kom till avrättningar. Jesus var verkligen död när han togs ner från korset.

Det är någonstans också djupt ironiskt detta att Jesu motståndare kommer ihåg Jesu ord om att han skulle uppstå, samtidigt som hans egna lärjungar verkar helt ha glömt dem.

Nu läser vi Matteus skildring av vad som händer den här dagen, världshistoriens bästa dag hitintills.

Matt 28:1-8: Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se på graven. Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda. Men ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda. Jag

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg. Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: 'Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.' Nu har jag sagt er detta." De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar.

Två kvinnor går mot graven tidigt i gryningen. Jag älskar den scenen. Snart ska allt förändras, men det vet de inte än. Lukas berättar att de har kryddor med sig för att smörja Jesu döda kropp. Fast de vet inte hur de ska få bort den stora stenen framför gravöppningen, med det romerska sigillet som inte fick brytas, eller vad de ska säga till soldaterna. Med alla dessa frågor måste man ändå beundra dem för att de trots allt går till graven. Kanske tänkte de ändå att Gud hade någon lösning, att Gud skulle gripa in. Men de gick inte för att möta en uppstånden Frälsare. De gick för att se på graven.

Så plötsligt bryts den stillsamma bilden av två kvinnors sorgvandring mot en älskad väns grav och vi hamnar istället mitt i en våldsamt jordbävning, som enligt Matteus beror på att en ängel stiger ner.

Ängelns utseende är som ett blixtrande ljus, fullt av energi, överväldigande och skakande. Synen är så förskräckande att de romerska vakterna skakade av skräck och blev liggande som döda. Lägg märke till detta sista. Vi ska komma tillbaka till dess vakter om en stund.

Låt oss fantisera en stund. Kan du tänka dig denna ängel med ett specialuppdrag från Himlen? Hur tror du det såg ut när han rullade undan stenen? Fick han ta i, eller räckte det med en handvändning för att få bort den? Och det romerska sigillet, som ingen fick bryta. Fast inte var denna ängel rädd för den romerska makten. Den var ingenting för honom. Kanske bröt han det med ett leende.

Och inte bara får han ta bort stenen från graven, vilket han inte – lägg märke till det – behövde göra för att släppa ut Jesus, eftersom Jesus tydligen i sin uppståndelsekropp kunde gå genom stängda dörrar. Nej, ängeln öppnade graven, inte för att Jesus skulle kunna komma ut utan för att kvinnorna skulle kunna komma in. Och så får han vara den som först förkunnade detta budskap: "Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg."

Israel är fullt av gravar. Du skulle kunna fylla en hel resa till det heliga landet med att bara besöka gravar. Där finns Rakels grav, Josefs grav, Josuas grav, Kalebs grav, Simsons grav, Hanna och Samuels grav, Davids grav, Jesajas grav, Jobs grav, Hesekiels grav... för att bara nämna några.

Dessutom är det inte bara den bibliska historien som är fylld av gravar. Ju äldre jag blir desto fler gravar har jag att gå till. När jag gick i nionde klass dog en av mina bästa vänner i en trafikolycka. Därefter gick ofta till Håkans grav. Så dog min farmor, och strax därefter min morfar. De var viktiga personer i mitt liv och jag gick till deras gravar för att få tid för mig själv och för att minnas dem. Så dog min mamma bara 54 år gammal. Varje gång jag besöker min hembygd besöker jag också hennes grav. Något år senare förlorade vi Marias pappa. Ingemars grav ligger strax intill min mammas. Och här i Borås ligger Johans, vår sons grav dit vi går med särskilt tunga steg.

Jag kan inte nog mycket uttrycka min tacksamhet över att jag inte också måste åka till en grav till för att minnas Jesus. Han hade en gång en grav. En fin grav avsedd för en rik man var det. Men han lämnade den. Han är inte längre där. Han är uppstånden. D.v.s. han är hos mig, hela tiden. Dessutom ger hans tomma grav den tröst jag behöver vid alla dessa andra gravar, för eftersom hans grav står tom vågar jag också hoppas att alla dessa andra gravar en dag ska tömmas, när hans uppståndelsekraft ska lyfta oss alla in i liv och oförgänglighet.

Ängeln berättade för kvinnorna vad som hänt. Men efter det skulle detta inte primärt tillhöra änglarnas arbetsbeskrivning utan kristna människors. Alltså får kvinnorna uppgiften att berätta för Jesu lärjungar om hans uppståndelse. Som att ängeln bara är där för att lämna över en stafettpinne.

Jesus ska gå före lärjungarna till Galileen. För så är det med det kristna livet. Du ska gå, men Jesus går före. Du kommer helt enkelt aldrig först när du går med Gud. Vart han än sänder dig kommer han först ha varit där innan dig och förberett marken för dig. Jag tycker om Eugene Petersons översättning av Ef 2:10: "Han skapar var och en av oss genom Kristus Jesus för att vi ska delta i hans verk, i det goda verk han har förberett för oss, ett verk vi gör bäst i att utföra." Han har förberett. Han har gått före.

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

- Han ska gå före er till Galileen. Så skulle kvinnorna säga. Men de behöver tydligen inte berätta till vilken plats i Galileen lärjungarna skulle gå. Det verkar som om Jesus redan har stämt möte med dem på en bestämd plats, i förväg. Kanske hade han sagt: - När jag har uppstått ska vi mötas här. Och ändå fick de inte tag på det där med att han skulle dö och uppstå, förrän den dag de möter honom levande på denna plats. Också så är det väl med oss. Det finns mycket Gud sagt som vi förstår först när vi själva möter honom.

Så kvinnorna beger sig iväg, "fyllda av bävan och glädje." Eller som Bo Giertz översätter: "förskräckta och mycket glada". D.v.s. de kastades mellan olika känslor, hit och dit. Och då händer detta, **vers 9-10: Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. [Men Jesus sade till dem: "Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig."**

Nu möter kvinnorna Jesus. För det måste ju också ske, inte sant? Det var fantastiskt med ängeln, jordbävningen, ljuset som blixtrade, de lamslagna soldaterna och den tomma graven. Men du, framförallt är kristen tro ett möte med den uppståndne Jesus. Allt annat är bara det näst viktigaste. Och det räckte ju inte heller nu när dessa kvinnor ska möta skeptiska och tvivlande lärjungar om de kunde berätta om allt detta andra, men inte om en levande Jesus. Så nu möter de också honom själv.

Kan vi förstå vad som händer i deras huvuden och känslor den här dagen? Tänk att i ena stunden gå till en grav, bedrövad, full av sorg, chockad och lamslagna. Men när man kommer fram till den där graven istället få möta den döde livs levande. Kan du försöka sätta dig in i det?

Men detta är inte slutackordet i den här berättelsen, för här kommer nu Jesu fiender, en gång till. De hade motarbetat honom alla år. De hade sett till att han korsfästes. De hade ordnat med vakter framför graven. Men detta är tydligen inte nog, för nu när han är borta från sin grav har det gått så långt att det inte finns någon återvändo för dem. De är lika förhärdade som Egyptens farao som, trots alla Guds under vägrade släppa taget om israelns folk. Deras sätt att hantera händelseutvecklingen är att konstruera en lögn. För nu vet de ju faktiskt att de själva ljuter ihop en historia.

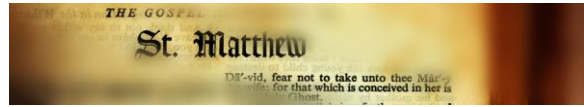
Lögn är farligt. Du ljuter inte utan att skada dig själv. Någonting slipas ner i ditt inre för varje gång du ljuter. Och du ljuter inte utan att förlora din egen frihet. Jesus kallar satan för "lögnens fader". Det är därför ett av budorden säger att du inte ska bära falskt vittnesbörd, eller i klartext: - Ljug inte!

Se nu på denna lögn, som i själva verket är en hel spindelväv av sammanvävda lögner, **vers 11-15: Medan de var på väg, kom några ur vaktstyrkan in till staden och berättade för överstepräster om allt som hade hänt. Dessa överlade med de äldste, och sedan gav de soldaterna en stor summa pengar och sade till dem: "Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov. Om ståthållaren får höra detta, skall vi tala med honom så att ni inte behöver oroas." Soldaterna tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Så vann detta rykte spridning bland judarna ända till denna dag.**

Först: De judiska ledarna är beredda att betala pengar för att få sin lögn publicerad. Först har de betalat pengar till Judas för att han skulle förråda Jesus. Nu betalar de pengar till soldaterna för att de ska bli delaktiga i deras lögn: "Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov." Detta var en livsfarlig lögn för dessa soldater. Att falla i sömn under ett vaktpass kunde bestraffas med döden. Tänk om de judiska ledarna inte lyckades hantera ståthållaren, då riskerade de ju livet genom att delta i denna sammansvärjning. Och dessutom, de hade ju sett en ängel, de hade legat slagna till marken inför Guds härlighet. Hur kunde de då gå med på denna billiga lögn?

Se också på hur denna lögn är konstruerad. Den är ju minst sagt mycket svag. Har nu de rädda lärjungarna plötsligt blivit ninja soldater som kunde smyga fram ohörda i mörkret och t.o.m. rulla bort den enorma stenen, utan att soldaterna hörde det.

Och skulle alla dessa soldater, som visste att de kunde förlora livet om de somnade i detta skarpa läge somna, alla fyra på en och samma gång?

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Och förresten... "Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov." Det räcker ju med en enda motfråga för att slå håll på den lögnen, nämligen: - Hur vet ni det? Om ni sov, hur vet ni då att det var Jesu lärjungar som kom? Till slut krävs det ju mer tro för att tro på lögnen än sanningen.

Och sanningen är att hur mycket dessa män än ljuger om Jesu grav så är det inte Jesu grav som är deras stora problem. Deras problem är nämligen inte den tomma graven utan en levande Jesus. Ja, det är verkligen den stora poängen här. Bibeln proklamerar... och många kloka människor som granskat den berättelsen ner i minsta detalj har kommit ut ur det arbetet med en övertygelse att bevisningen håller... Bibeln proklamerar inte bara en tom grav utan framförallt en levande Jesus. En Jesus som inte ska sökas bland de döda, utan bland de levande. En Jesus som kommer till oss, varje dag, genom den helige Ande, och som enligt Bibeln just nu sitter på Guds högra sida och ber för dig. En levande frälsare du kan söka och lära känna och dela ditt liv med, och som en dag ska resa sig från sin tronplats på Guds högra sida och komma tillbaka till oss. För det är ingenting mindre än detta denna påskdag predikar för oss och för miljarder människor på vår jord denna så hoppningivande dag.